

د حضرت صفیاء نبی کتاب - ماخذ انبیاء

۱) د مالک خُدائ کلام په صفیاء نازل شو. صفیاء د کوشی زوی او کوشی د جدلیاه زوی، او جدلیاه د امریاه زوی، او امریاه د حزقیاه زوی وو، دا کلام په هغه وخت نازل شو کله چې یوسپاه د امون زوی د یهوداه بادشاه وو.

د راتلونکې تباهی خبردارۍ

۲) ”زه به د زمکې د مخ نه هر یو څیز ختم کړم،“ مالک خُدائ فرمائی. ۳) ”زه به بنی آدم او خُناور دواړه ختم کړم، زه به د هوا مارغان او د سمندر کبان ختم کړم. د بدعملو د کاینو بُتان به تباه کړم او انسان به د زمکې د مخ نه ختم کړم،“ مالک خُدائ فرمائی. ۴) ”زه به خپل لاس د یهوداه او د هغوی ټولو خلاف وراورد کړم څوک چې په یروشلم کښې اوسېږی. زه به د دې خُائ نه د بعل د عبادت یادونه، د بُت پرستانو نومونه او بُت پرسته اِمامان ختم کړم، ۵) هغه څوک چې په چتونو د نمر، سپوږمۍ او ستورو عبادت کوی او هغوی ته سجدې کوی، او په یو وخت کښې مالک خُدائ ته سجدې کوی او د هغه په نوم قسم خوری او هم په هغه وخت کښې د مولک بُت په نوم قسم خوری. ۶) او دا هم هغه خلق دی چا چې ما ته شا کړې ده او زما لټون نه کوی او نه زما لارښودنه غواړی. ۷) د مالک خُدائ په وړاندې خاموشه اوسه، ځکه چې د مالک خُدائ د قیامت ورځ نږدې ده. مالک خُدائ یوه قربانی تیاره کړې ده، هغه هغه څوک مقدس کړی دی چې هغه راغوښتی دی. ۸) د مالک خُدائ د قربانی په ورځ به زه شهزادگانو او د بادشاه زامنو له سزا ورکړم او هر هغه چا له چې د غیر قومونو جامې اچوی. ۹) په هغه ورځ به زه هغوی ټولو له سزا ورکړم څوک چې د بُت د عزت دپاره په درشل وردانگی، د خپلو مالکانو کورونه د ظلم او ټگۍ نه پکوی. ۱۰) په هغه ورځ،“ مالک خُدائ فرمائی، ”یوه چغه به د کب دروازې نه اوچته شی، د ښار د نوې حصې نه به ماتم، او د غونډو نه به د ماتېدو آوازونه راځی. ۱۱) د غم فریاد وکړی، تاسو ټول چې په نوې ښار کښې اوسېږی، ستاسو ټول سوداگر به جارو شی، هغه ټول چې د سپینو زرو روزگار کوی هغه به تباه شی. ۱۲) زه به ډیوه په لاس گوټ په گوټ په یروشلم کښې وگرځم. زه به هغه خلقو له سزا ورکړم چې په خپل ځان مطمئن دی، هغه څوک چې دا سوچ کوی چې مالک خُدائ به مونږ سره نه ښه کوی او نه بد. ۱۳) د هغوی مال دولت به لوټ شی او د هغوی کورونه به وران شی. هغوی به کورونه جوړوی خو په کښې به نه اوسېږی، هغوی به د انگورو باغونه وگری خو مے به ترې ونه څښی. ۱۴) د مالک خُدائ د قیامت لویه ورځ رانږدې ده، پوره نږدې ده او زر راتلونکی ده. غوږ شی، د مالک خُدائ د ورځ ژړا به سخته وی، په هغه ورځ به ښه تکره فوجیان هم چغې وهی. ۱۵) هغه به د غضب ورځ وی، د غم او مصیبت ورځ به وی، د تباهی او بربادۍ ورځ به وی، د تورې تیارې او خړې ورځ به وی او د تکې تورې وریځې ورځ به وی. ۱۶) د بیگل غږولو او د جنگی نعرو ورځ چې د مضبوطو ښارونو خلاف او د لوړو برجونو خلاف به وی. ۱۷) زه به په خلقو داسې مصیبتونه راولم چې هغوی به د پندو په شان گرځی. ځکه چې هغوی زما خلاف گناه کړې ده. د هغوی وینه به د خاورو په شان تویه شی او د هغوی لاشونه به سخا شی. ۱۸) د مالک خُدائ د غضب په ورځ به نه د هغوی سپین زر او نه به د هغوی سره زر هغوی ته خلاصون ورکولې شی. د هغه د غږت په اور به ټوله دُنیا وسوزیږی ځکه چې هغه به ناگهانه د هغوی ټولو خاتمه راولی څوک چې د زمکې په مخ باندې اوسېږی.“

۲ (۱) اے بې شرمه قومہ، يو خائ راغونډ شئ، يو خائ شئ، (۲) د دې نه مخکېنې چې مقرر وخت راشي او هغه ورغ مو لکه د بوسو په شان ورک کړي، د دې نه مخکېنې چې د مالک خدائ سخت قهر په تاسو نازل شي، د دې نه مخکېنې چې د مالک خدائ د غضب ورغ په تاسو راشي. (۳) مالک خدائ ولټوي، اے د زمکې ټولو عاجزانو خلقو، تاسو چې څوک د هغه په احکامو عمل کوئ، صداقت ولټوي، عاجزي ولټوي. شايد چې تاسو د مالک خدائ د قهر په ورغ پټ کړئ شئ.

د بنی اسرائیلو د دشمنانو خلاف قضاوت

(۴) غزه به پرېښودلې شي او اسقلون به شاړ او ويجاړ پاتې شي. په نيمه ورغ کښې به اشدود خالی شي او عقرون به د بېخ نه وويستلې شي. (۵) په تاسو دې افسوس وي څوک چې د سمندر په غاړ اوسېږئ، اے د چريتيانو خلقو، د مالک خدائ کلام ستاسو خلاف دے، اے کنعانه، د فلسطينانو زمکې. زه به تا تباه کړم، او هيڅوک به باقی پاتې نه شي. (۶) د سمندر غاړه به د شپونکو د څرن خائ او د گډو شپول وي. (۷) دا به د يهوداه د پاتې شوي قوم په قبضه کښې وي، هلته به هغوی ته د څرن خائ ملاو شي. په ماښام کښې به هغوی د اسقلون په کورونو کښې ځملي. مالک خدائ د هغوی خدائ پاک به د هغوی غمخور وي، هغه به هغوی بيا د غلامي نه واپس راوړي. (۸) ”ما د موآب بې عزتي او د عمونيانو پيغورونه واورېدل، چا چې زما د خلقو بې عزتي وکړې او د هغوی د ملک خلاف يې دهمکياڼې ورکړې. (۹) نو په دې وجه، زه رب الافواج د بنی اسرائیلو خدائ پاک، زه په خپل ذات قسم خورم، يقيناً موآب به لکه د سدوم په شان، او عمونيان به لکه د عموره په شان شي. دا خائ به د دريو او د مالگې په کندو بدل شي، او د همېشه دپاره به شاړ ويجاړ شي. زما په خلقو کښې ژوندی پاتې به هغوی لوټ کړي، زما د قوم ژوندی پاتې به د هغوی ملک قبضه کړي.“ (۱۰) دا هغه څه دی چې دوی ته به د خپل غرور په بدله کښې او د مالک خدائ رب الافواج د قوم د بې عزتي او خندا په وجه ملاو شي. (۱۱) مالک خدائ به هغوی وپروې کله چې هغه د ټولې دنيا خدايان کمزوری کړي. د دنيا ټول قومونه به د هغه عبادت وکړي، او هر يو به يې په خپل ملک کښې کوي. (۱۲) ”اے د ايتھوپيا خلقو، تاسو به هم زما په توره ووژلې شئ.“ (۱۳) هغه به خپل لاس اوږد کړي د شمال خلاف او اسور به تباه کړي، نينوه به شاړ او ويجاړ کړي او لکه د صحرا په شان به يې اوچ کړي. (۱۴) څاروی او رمې او هر قسمه مخلوق به هلته آرام کوي. گونگی به د دې د ستنو په سر کښې جالې جوړې کړي. د دوی چغې به د کړکو نه دننه راځي، ملبه به د دې په ئرشلونو کښې وي، خلق به د دې ديار تيرونه وزغلي. (۱۵) دا هم هغه لاپرواه ښار دے چې په حفاظت کښې پروت وو. هغې خپل ځان سره ووئيل، ”زه د ټولو نه غټ يم، او زما نه علاوه بل نشته.“ هغې نه څه کنډر جوړ شو او د ځنگلي ځناورو جاله شوه. هر هغه څوک چې په هغې تېرېږي نو ورپورې به مسخرې کوي او د يرې نه به توپې وباسي.

د يروشلم مستقبل

۳ (۱) افسوس د ظالمانو په ښار چې سرکښه او ناپاکه دے. (۲) هغه د هيچا تابعداری نه کوي، هغه تربيت نه قبلوي. هغه په مالک خدائ يقين نه کوي، هغه خپل خدائ پاک ته نزدې نه راځي. (۳) د دې آفسران غرمېدونکي زمري دي، د دې حکمرانان د ماښام ليوانو په شان دي، څوک چې تر سحر پورې خپل ټول ښکار خوري. (۴) د دې پېغمبران کبرژن دي، هغوی غداران دي، د هغې امامان د مقدسو ځايونو بې حرمتي کوي او د شريعت نافرمانی کوي. (۵) مالک خدائ په هغه ښار کښې دے هغه صادق دے، هغه هيڅ بې انصافي نه کوي. هغه هر سحر انصاف کوي او هر هره ورغ خپل انصاف قائم

ساتی. خو بدعمله خلق هیڅ په شرم نه پوهیږی. ﴿٦﴾ ”ما قومونه ختم کړل، د هغوی قلعه گانې مې تباہ کړې، ما د هغوی کوڅې وچاړې کړې، په هغې کښې څوک تگ راتگ نه کوی. د هغوی ښارونه خالی شوی دی، هیڅ څوک به په کښې پاتې نه شی، یو هم نه. ﴿٧﴾ ما ښار ته ووتل، یقیناً به ته زما نه ویرېږې او زما تربیت به قبول کړې. بیا به د هغه د اوسېدو ځای تباہ نه شی، لکه څنگه چې زما د هغه خلاف منصوبه وه. خو د هغوی اوس هم دا شوق دے چې هغه ټولې بدعملې چې کومې یې مخکښې کولې وکړې.“ ﴿٨﴾ مالک خدای فرمائی چې، ”په دې وجه ما ته انتظار وکړئ، په کومه ورځ چې زه به ښکار ونیسم. ما فېصله کړې ده چې قومونه راغونډ کړم، بادشاهۍ رايوځای کړم، او خپل قهر او سخته غصه پرې نازله کړم. زما د غېرتې قهر په اور به ټوله دنیا وسوزی. ﴿٩﴾ بیا به زه د خلقو خبرې پاکې کړم، چې هغوی ټول د مالک خدای نوم واخلی او اوږه په اوږه د هغه خدمت وکړی. ﴿١٠﴾ د ایتھوپیا د سیندونو بل طرف نه به زما عبادت کوونکي، زما خواره واره خلق، ما له نرانې راوړی. ﴿١١﴾ په هغه ورځ به تاسو د هغه ټولو خراب کارونو په وجه چې تاسو ما سره کړی دی ونه شرمېږئ، ځکه چې زه به د دې ښار نه هغه خلق لرې کړم چې په خپل غرور خوشحالی کوی. ته به بیا کله زما په مقدس غرور ونه کړې. ﴿١٢﴾ خو زه به په تا کښې خاکساره او عاجز خویه خلق پرېږدم، څوک چې د مالک خدای په نوم یقین کوی. ﴿١٣﴾ د بنی اسرائیلو ژوندی پاتې خلق به غلط کار نه کوی، هغوی به دروغ نه وائی، او نه به د هغوی په ژبه دوکه وی. هغوی به خوری څښی او آرام به کوی او هیڅ څوک به هغوی نه یروی.“

د خوشحالی سندره

﴿١٤﴾ سندرې ووايه، اے د صیون لورې، په زوره چغې ووهه، اے بنی اسرائیله. خوشحاله شه او په خپل پوره زړه سره خوشحالی وکړه، اے صیون لورې. ﴿١٥﴾ مالک خدای ستاسو سزا ختمه کړې ده، هغه ستاسو دشمنان واپس کړل. مالک خدای، د اسرائیل بادشاه، ستاسو مل دے، تاسو به بیا هیڅکله د څه نقصان نه نه یرېږئ. ﴿١٦﴾ په هغه ورځ به هغوی یروشلم ته ووائی چې، ”یربره مه، اے صیونه، پری نه ږدی چې ستا لاسونه کمزوری پاتې شی. ﴿١٧﴾ مالک خدای ستاسو خدای پاک ستاسو مل دے، هغه طاقتور دے او تاسو به بچ کړی. هغه به تاسو نه ډېر خوشحاله وی، هغه به تا په خپلې مینې خاموش کړی، هغه به په تا په سندرو سره خوشحالی وکړی. ﴿١٨﴾ زه به هغوی ستاسو نه لرې کړم څوک چې د مقرر شوی اخترونو په وجه غمژن و نو دا به نور ستاسو دپاره د شرم سبب نه وی. ﴿١٩﴾ په هغه وخت به زه معامله وکړم هغوی ټولو سره چې په تا یې ظلم زیاتے کړے دے، زه به گوډیان بچ کړم او هغوی به راغونډ کړم چې څوک خواره واره شوی دی. زه به هغوی له عزت او جلال ورکړم، په هر ملک کښې چرته چې دوئ رسوا شوی و. ﴿٢٠﴾ په هغه وخت به زه تاسو راغونډ کړم، په هغه وخت به زه تاسو خپلو کورونو ته راولم. زه به تاسو ته د دنیا په ټولو خلقو کښې عزت او جلال درکړم، زه به تاسو ستاسو د خپلو سترگو د وړاندې بیا آباد کړم،“ مالک خدای فرمائی.